

مسيح بازمصليوب

نوشته نيكوس كازانتزاكيس

ترجمه محمد قاضي

شرکت سهامی انتشارات خوارزمی

۱

آقای^۱ آبادی «لیکووریسی^۲» در ایوان خانه خود که بر میدان ده مشرف است نشسته است و چپقش را می‌کشد و عرق می‌نوشد. قطره‌های باران، ولرم و بی‌صدا فرو می‌ریزند، چند قطره از آنها در سبیل پرپشت و برگشته او که بتازگی آن را بهرنگ سیاه آبنوس رنگ کرده است می‌درخشند و آقا زبان خود را که از عرق گرگرفته است برای خنکشدن به روی سبیلش می‌کشد. در طرف راست او میراخورش حسین که بوقی در دست دارد ایستاده است. او یک شرقی نکره و وحشی‌شمایلی است که سری ژولیده و کثیف دارد و چشمانش چپ است. در طرف چپ آقا، زیبا پسری ترک با صورت بی‌مو و سرخ و سفید بر تشكچه‌ای از محمل نشسته است و گاه گاه چپق او را روشن می‌کند و دم بهدم عرق برایش می‌ریزد.

چشمان خواب‌آلود آقا می‌برند و او در این لحظه عمیقاً از زندگی لذت می‌برد. با خود می‌گوید که خدا همه چیز را به حد اعلیٰ نیکو آفریده و دستگاه آفرینش بی‌عیب و نقص است و هیچ کم و کسری ندارد، چه، اگر انسان گرسنه شد نان دارد و کباب ساتوری و پلو دارچین زده؛ اگر تنشه شد آب حیات یعنی عرق دارد؛ برای کسانی که خوابشان می‌آید خواب آفریده است؛ برای فرونšاندن خشم، شلاق آفریده است و ماتحت رعایا را؛ برای لحظاتی که دل آدم می‌گیرد

۱. آقا یا آغا حاکمی بوده است که از طرف دولت عثمانی بر شهرها و قصبات و دهات یونان حکومت می‌کرده و اختیار جان و مال سکنه را داشته ولی عموماً در روابط خصوصی افراد کمتر دخالت می‌کرده است. -م.

در آن سوی میدان، چشم آقا از روی چنار بلند به برج زیبای ناقوس کلیسای ده، معروف به «کلیسای تصلیب» می‌افتد که تازه آن را با دوغاب آهک سفید کرده و در بزرگ کلیسا را به مناسبت عید پاک با شاخ و برگ درختان نخل و «غار» زینت داده‌اند. دور تا دور میدان، دکه‌ها و کارگاه‌ها بهم چسبیده‌اند. آنجا دکان سراجی آن غول بی‌شاخ و دم پاناپوتیس^۱ وحشی است که او را به نام «گچخوار» نیز می‌خوانند، چون یک روز مجسمه‌گچی کوچکی از ناپلئون را که به‌ده آورده بودند خورده بود. دفعه دیگر مجسمه‌ای از مصطفی کمال پاشا آورده بودند که آن را نیز خورده بود. بالاخره تصویری از ونیزیلوس^۲ آورده بودند که آن را هم خورده بود. دکان مجاور آن، مغازه آنتونیس^۳ سلمانی است که به‌در آن لوحه‌ای آویخته و بر آن لوحه با خط درشت سرخ تند نوشته‌اند: «در اینجا دندان هم کشیده‌می‌شود». قدری دورتر، دکان قصابی دیمیتروس^۴ لنگ با تابلو: «قصابی هرودیاد^۵، کله تازه موجود است»، واقع شده‌است. دیمیتروس هر روز شنبه گosalه‌ای سر می‌برد، قبل از کشتن، شاخه‌ای گosalه را با اکلیل طلایی رنگ می‌کند، پیشانی‌اش را رنگ می‌زند و نوارهای قرمز به‌گردنش می‌بندد. سپس، لنگ لنگان حیوان را در ده می‌گرداند و در وصف آن داد سخن می‌دهد. بالاخره در همان گوشه، قهوه‌خانه مشهور کستانتیس واقع است که دکانی است دراز و باریک و خنک و در آن عطر قهوه و تنباکو و در زمستانها بوی «مریم‌گلی» همیشه پیچیده‌است. به‌دیوار قهوه‌خانه سه تصویر چاپ سنگی که افتخار آبادی هستند می‌درخشند: یک طرف تصویر نیم‌لخت ژنه‌ویو^۶ است در جنگلی استواهی، در طرف دیگر عکس ملکه ویکتوریاست با تن و بدنه بسیار چاق و

1. Panayotis

2. Vénizelos سیاستمدار یونانی متولد کرت (۱۸۶۴ – ۱۹۳۶) که چندین بار نخست‌وزیر یونان بود و آخرین بار در ۱۹۲۸ عهده‌دار این مقام شد.

3. Antonis

5. Hérodiade زن هرود که بعد از خود سالومه آموخت تا به‌ازای رقصی که در مجلس هرود کرد سر یخی تعمید‌دهنده، حواری عیسی، را بخواهد. نام چنین زنی با قصابی و کله‌فروشی بی‌تناسب نیست. –م.

6. Geneviève راهبه مقدسه شهر پاریس که به مردم آن شهر قول داد از گزند آتیلا سردار هونها در امان خواهند بود و به عده خود وفا کرد (۵۱۲–۴۲۰).

آواز «آمان آمان» ساخته‌است و برای کسی که بخواهد غمها و بدختیهای این دنیا را فراموش کند یوسف خوشگل را آفریده است.^۱ آقا با هیجان تمام با خود زمزمه می‌کند و می‌گوید: «خدا استاد بزرگی است، آری استادی بزرگ و هنرمندی بزرگ؛ قدرت تخیل و خلاقه اوبی حد و حصر است. چگونه به فکرش رسیده‌است که عرق و یوسف زیبای مرا بیافریند؟»

گیلاس‌های پی در پی عرق که آقا سرکشیده او را در خلسة تقدس. مابانه‌ای فروبده است. چشمانش پر از اشک می‌شود. از ایوان به‌بیرون خم می‌شود و با خرسنده تمام رعایای خود را که در میدان ده به‌گردش مشغول‌اند تماسا می‌کند. همه صورت خود را تازه تراشیده‌اند، لباس نو پوشیده‌اند، شال قرمز پهن به کمر بسته‌اند، نیم‌تنه آبی در برکرده و شلوار سفیدشان را روز پیش شسته‌اند. بعضی فینه ترکی و برخی دستار و گروهی نیز کلاه پوستی بر سر گذاشته‌اند از پوست گوسفند. آنها که از همه ندیده‌یدترند یک شاخه ریحان با یک سیگار به‌پشت گوش زده‌اند.

روز سه‌شنبه بعد از عید پاک است. نماز مسح تازه تمام شده‌است. روز خوشی است؛ هم آفتاب کرده‌است و هم ننم باران می‌بارد. بهار لیمو فضا را معطر کرده‌است، درختان جوانه زده‌اند، علف از نو می‌روید و مسیح از هر کلوخی بیرون می‌جهد. مسیحیان در میدان ده می‌ایند و می‌روند؛ دوستان، یکدیگر را در آغوش می‌کشند و به هم می‌گویند: «مسیح دویاره زنده شده‌است»، سپس به قهوه‌خانه کستانتیس^۲ می‌روند یا در زیر چنار بزرگ وسط میدان می‌نشینند و قهوه و قلیان سفارش می‌دهند و پرچانگی مداومشان مانند باران ریز شروع می‌شود. کارالامبوس^۳، خادم کلیسا، می‌گوید: «بهشت باید چنین چیزی باشد: آفتابی ملایم، بارانی آرام و مطبوع، درختان لیموی به‌گل نشسته، قلیان چاق و گل گفتن و گل شنفتن تا خدا خدایی می‌کند!»

1. مقصود همان پسرک خوشگل بی‌مو و سرخ و سفید است که در طرف چپ آقا نشسته است.

2. Costantis

3. Charalambos